

ชื่อเรื่องวิจัย

“การพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Adobe Dreamweaver วิชา ออกแบบและพัฒนา
เว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน”
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวศิริพร สงบภัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีธุรกิจบริหาร กรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Adobe Dreamweaver วิชา ออกแบบและพัฒนา
เว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน” ภาคเรียน
ที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ชื่อผู้วิจัย นางสาวศิริพร สงบภัย

สาขาวิชา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

ปีการศึกษา 2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย
เพื่อน ที่มีต่อวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1 ของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 70 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการออกแบบและพัฒนา
เว็บไซต์ ในการออกแบบเว็บไซต์ และ ผลคะแนนนักศึกษา ที่เป็นการทำงานเดี่ยว กับ ผลคะแนน
นักศึกษาที่ทำงานเป็นทีมในเรื่องการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง ระบบสื่อการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาของข้อมูลของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาเป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิงส่วน
ใหญ่อยู่ในห้องปวส.2/6

2. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการพัฒนาเว็บไซต์ในงานธุรกิจ
พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ นักศึกษามาเรียนสม่ำเสมอ โดยไม่สอคล้อง
กับงานวิจัยของสุพิจิ สุภาพ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญของคณะครูในภาควิชาสามัญ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง และงานวิจัยของธัญญา
(2552) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีต่อวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ที่พบว่า ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ นักศึกษามีหนังสือแบบเรียนเป็นของตนเอง แต่สิ่งที่
สอคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัย คือ ข้อเฉลี่ยที่มีระดับการปฏิบัติต่ำสุด คือ นักศึกษามักเข้าห้องสมุด
เพื่อค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียน

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้ งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ดร.ธิปไตย โสตถิวรรณ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ อาจารย์ดิฐประพนธ์ สุวรรณศาสตร์ อาจารย์สิริมาศ สุภาพ และอาจารย์นราภรณ์ บัวนุช ที่เสียสละเวลาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนมีความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวศิริพร สงบภัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	2
กิตติกรรมประกาศ.....	3
สารบัญ.....	4
สารบัญตาราง.....	6
บทที่	
1 บทนำ.....	7
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายพฤติกรรม.....	10
ประเภทพฤติกรรม.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	13
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	13
เครื่องมือในการวิจัย.....	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	14
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	15
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	16
การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล.....	16
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	20
สรุปผล	20
อภิปรายผล	22
ข้อเสนอแนะ	23
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	23
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	23
ภาคผนวก	
ก ตัวอย่างแบบสอบถาม	26
บรรณานุกรม	28
ประวัติผู้วิจัย	29

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางแสดง.....	...
2 ตาราง.....	...

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการพัฒนาเว็บเพจเบื้องต้น การออกแบบ Banner และ Logo โดยใช้โปรแกรมด้านกราฟิก เช่น Adobe Photoshop , Adobe Flash โปรแกรมสำหรับสร้างเว็บ เช่น Adobe Dreamweaver การเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลโดยใช้โปรแกรม PHPmyAdmin การจำลองระบบด้วย Appserve และการติดต่อกับฐานข้อมูลด้วยภาษา PHP

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ใฝ่รู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รวมทั้งมุ่งเน้นพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังนั้น จึงมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการต่าง ๆ กัน อาทิ การเรียนการสอนแบบโครงงาน (Project based learning) การเรียนการสอนแบบการสืบสอบด้วยการค้นพบ (Investigation based learning) และ การเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้สอนจะนำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบไหนมาใช้ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเริ่มต้นจากทักษะการใช้งานของผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงได้จัดทำการวิจัยเพื่อสร้างทักษะและผลสัมฤทธิ์ในวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ฉะนั้น เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการเรียนรู้แบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมเรียนการสอนหลายแห่ง เน้นรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการทำกิจกรรมที่แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักศึกษาทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีข้อดีหลายประการ อาทิ ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักศึกษา

ช่วยพัฒนาความคิดของนักศึกษา ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ทำให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์หรือมุมมองกว้างขึ้น และช่วยการปรับตัวในสังคมดีขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแบบการให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม และ กำหนดให้นักศึกษา คิดหัวข้อเรื่องการออกแบบสื่อการเรียนการสอนในหัวข้อวิชาที่กำหนดให้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ทั้งสิ้น เช่นเรื่อง ออกแบบเว็บไซต์ในงานธุรกิจ ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่องที่มอบหมายและออกแบบมาผลงานที่ใช้งานได้ และทำเป็น Power point และ ออกมานำเสนอที่ละกลุ่มหน้าชั้น ให้เพื่อนๆฟังและจดบันทึก สิ่งเหล่านี้เป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยให้นักศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตนเองสนใจในขอบเขตของวิชาคอมพิวเตอร์ ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Adobe Dreamweaver วิชา ออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1”
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1”

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1” ในภาคเรียนที่ 2/2560

ประชากร คือ นักศึกษาทุกคนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คือห้อง ปวส.1/5, ปวส.1/6, ปวส.1/12

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาบางห้องที่อยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจประจำภาคเรียนที่ 2/2560

ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติ (Planning) เริ่มด้วยการสำรวจปัญหาระหว่างอาจารย์ ระบุปัญหา
ที่ทำการแก้ไข/พัฒนา หาแนวทางแก้ไขพร้อมสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผน (Action) นำแผนที่กำหนดซึ่งควรยึดหยุ่นและปรับได้ไป
ปฏิบัติถ้ามีอุปสรรคขณะปฏิบัติก็ทำการปรับปรุงแผน

ขั้นที่ 3 สังเกตการปฏิบัติ (Observation) โดยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้ง
กระบวนการและผลที่เกิดขึ้น โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) เป็นวิพากษ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนสิ่งที่ดำเนิน/
ข้อค้นพบ ดีหรือไม่ดีอย่างไร หากอธิบายต่อสิ่งที่ค้นพบ นำข้อที่ค้นพบไปใช้ประโยชน์หรือ
ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติ ทำการปรับแผนการปฏิบัติ และปฏิบัติจนครบทุกแผน เมื่อปฏิบัติเสร็จ
สิ้นแล้วจึงทำการทดสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบ. ผลคะแนนนักศึกษา ที่เป็นการทำงานเดี่ยว
กับ ผลคะแนนนักศึกษาที่ทำงานเป็นทีม

- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)

หาได้โดยสูตร
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

—

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

2. การหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{คะแนนที่ได้}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

คะแนนเต็ม

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. “เพื่อนช่วยเพื่อน” หรือ “Peer Assist” เป็นการจัดการความรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม (Learning Before Doing) เพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่าง มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัย “คน” เป็นชนนำ (People Driven) เปิดมุมมองความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนระหว่างทีมที่มีทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่มองอะไรเพียงด้านเดียว
2. กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. การสอนแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” หมายถึง กิจกรรมอย่างหนึ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอยู่เสมอ คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะ เก่งช่วยอ่อน ซึ่งเป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบาย แนะนำ และแก้ไขปัญหาให้แก่คนที่เรียนอ่อนกว่า การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ และประเมินผล ให้ผู้เรียนมีโอกาสดูได้เรียนรู้ ได้พิจารณา และค้นพบความรู้ความสามารถของตนเองให้ผู้เรียนมองเห็นภาพลักษณ์แห่งตน ตัวตนในอุดมคติ และการเห็นคุณค่าตนเอง ต่อความสำเร็จในการเรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมให้ผู้เรียนรักและมีความพร้อมที่จะเรียน มีความสุขในการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง การสอนโดยการจับคู่ (One-to-One Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ แล้วทำหน้าที่สอนในเรื่องที่ตนมีความถนัดและมีทักษะที่ดี

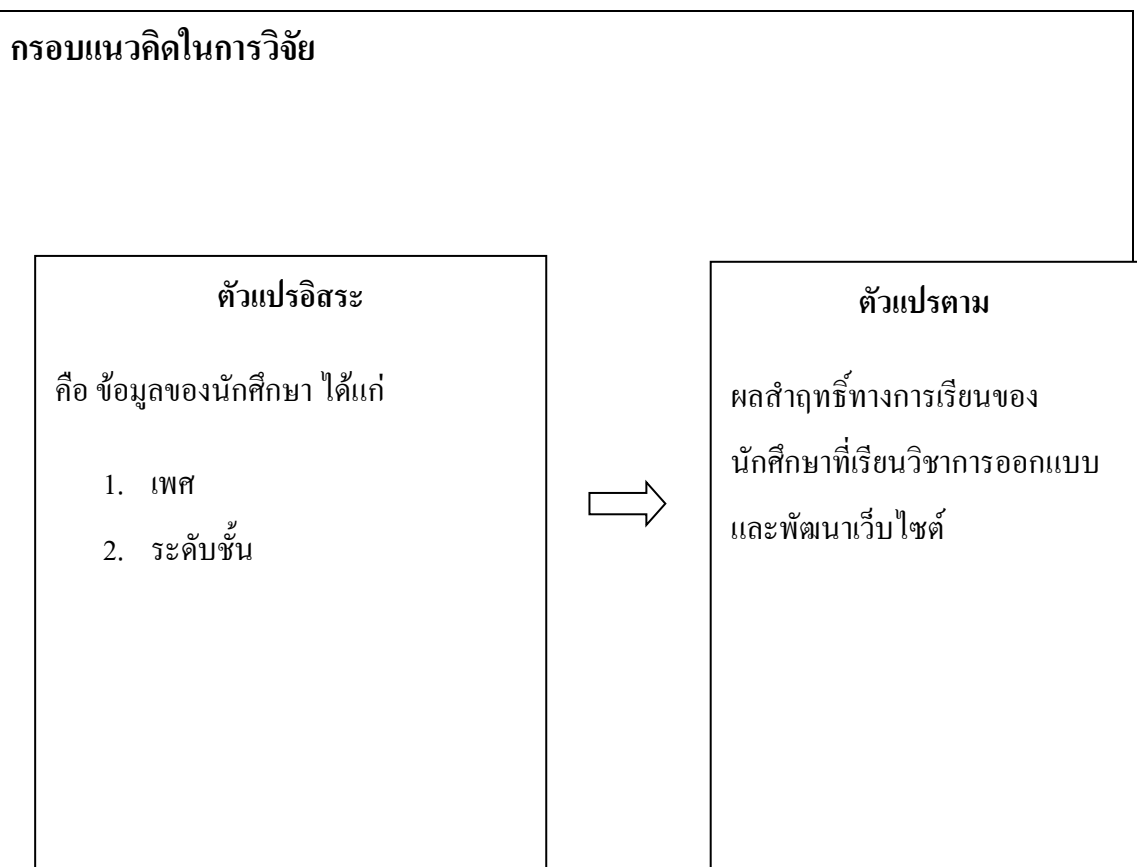
4. วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ หมายถึง เป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ระบบอินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการพัฒนาเว็บเพจเบื้องต้น การออกแบบ Banner และ Logo โดยใช้โปรแกรมด้านกราฟิก เช่น Adobe Photoshop , Adobe Flash โปรแกรมสำหรับสร้างเว็บ เช่น Adobe Dreamweaver การเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลโดยใช้โปรแกรม PHPmyAdmin การจำลองระบบด้วย Appserve และการติดต่อกับฐานข้อมูลด้วยภาษา PHP
5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Sunwest (2552) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอยู่เสมอ คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะ เก่งช่วยอ่อน ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้เรียนให้ความสนใจมาก คนเก่งจะจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยเฉพาะวิชาการด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ และประเมินผล ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ ได้พิจารณา และค้นพบความรู้ความสามารถของตนเองให้ผู้เรียนมองเห็นภาพลักษณ์แห่งตน ตัวตนในอุดมคติ และการเห็นคุณค่าตนเอง ต่อความสำเร็จในการเรียนการสร้างเว็บเพจ ภาษา HTML สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมให้ผู้เรียน รักและมีความพร้อมที่จะเรียน มีความสุขในการเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

อรทัย จินดาไตรรัตน์. (2548). ให้ความหมาย Peer-Assisted Learning >>>การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน “เพื่อนช่วยเพื่อน” วิธีนี้คืออะไร?คำว่า “เพื่อนช่วยเพื่อน” บางคนอาจจะเคยได้ยินคำนี้มาแล้ว ซึ่งเราจะพบกันมากในเรื่องของการศึกษา การสอน การแก้ปัญหาต่างๆ เป็นต้น แต่จะมีสักกี่คนที่จะรู้ความหมายที่แท้จริงของคำนี้ เราจะมาดูกันว่าแท้จริงแล้วคำว่า “เพื่อนช่วยเพื่อน” คืออะไร และการใช้วิธีการนี้นั้นคืออะไร

“เพื่อนช่วยเพื่อน” หรือ “Peer Assist” เป็นการจัดการความรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม (Learning Before Doing) เพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่าง มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาศัย “คน” เป็นชนนำ (People Driven) เปิดมุมมองความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนระหว่างทีมที่มีทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่มองอะไรเพียงด้านเดียว “เพื่อนช่วยเพื่อน” (Peer Assist) เป็นเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาขึ้นใช้ครั้งแรกที่บริษัท BP-Amoco ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่ ของประเทศอังกฤษ โดยการสร้างให้เกิดกลไกการเรียนรู้ประสบการณ์ผู้อื่น ซึ่งเป็นเพื่อนร่วม อุดมการณ์หรือร่วมวิชาชีพ (peers) ก่อนที่จะเริ่มดำเนินกิจกรรมหรือโครงการใดๆ ทั้งนี้ความหมาย ของ “เพื่อนช่วยเพื่อน” จะเกี่ยวข้องกับ

- การประชุมหรือการปฏิบัติการร่วมกัน
- กลไกสำหรับแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างบุคคลสำหรับข้อดีของการ ทำ Peer Assist นั้น ได้แก่

- เป็นกลไกการเรียนรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม (Learning Before Doing)
- ช่วยให้ทีมเจ้าบ้านได้รับความช่วยเหลือ ความคิดเห็น และมุมมองจากทีมนี้จะต้อง ไม่ใช่ไปลอกวิธีการของเขามาทั้งหมด แต่ไปเรียนรู้แนวคิดและแนวปฏิบัติของเขาแล้วเอามา ปรับปรุงใช้งานให้เหมาะสมต่อสภาพการทำงานของเรา

วิธีการแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

วิธีการแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” สามารถทำได้ ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าทำ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ทำไปเพื่ออะไร อะไรคือต้นตอ ของปัญหาที่ต้องการขอความช่วยเหลือ
2. ตรวจสอบว่าใครที่เคยแก้ปัญหาที่เราพบมาก่อนบ้างหรือไม่ โดยทำแผนการทำ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ของทีมให้หน่วยงานอื่นๆ ได้รับรู้ เพื่อหาผู้ที่รู้ในปัญหาดังกล่าว
3. กำหนด Facilitator (คุณอำนวย) หรือผู้สนับสนุน และอำนวยความสะดวกใน กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างทีม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ
4. คำนึงถึงการวางตารางเวลาให้เหมาะสมและทันต่อการนำไปใช้งาน หรือการปฏิบัติจริง

โดยอาจเพื่อเวลาสำหรับปัญหาที่ไม่คาดคิดที่อาจจะเกิดขึ้น

5. ควรเลือกผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย (Diverse) ทั้งด้านทักษะ (Skill) ความสามารถ/ความเชี่ยวชาญ (Competencies) และประสบการณ์ (Experience) สำหรับจำนวนผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนอยู่ที่ประมาณ 6-8 คนก็เพียงพอ

6. มุ่งหาผลลัพธ์หรือสิ่งที่ต้องการได้รับจริงๆ กล่าวคือ การทำ “เพื่อนช่วยเพื่อน” นั้นจะต้องมองให้ทะลุถึงปัญหา สร้างทางเลือกหลายๆ ทาง มากกว่าที่จะใช้คำตอบสำเร็จรูปทางใดทางหนึ่ง

7. วางแผนเวลาสำหรับการพบปะสังสรรค์ทางสังคม หรือการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ (นอกรอบ)

8. กำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ตลอดจนสร้างบรรยากาศ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

9. แบ่งเวลาที่มีอยู่ออกเป็น 4 ส่วน คือ

- ส่วนแรกใช้สำหรับทีมเจ้าบ้านแบ่งปันข้อมูล (Information) บริบท (Context)

รวมทั้งแผนงานในอนาคต

- ส่วนที่สองใช้สนับสนุน หรือกระตุ้นให้ทีมผู้ช่วยซึ่งเป็นทีมเยือนได้ซักถามในสิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้

ต้องรู้

- ส่วนที่สาม ใช้เพื่อให้ทีมผู้ช่วยซึ่งเป็นทีมเยือนได้นำเสนอมุมมองความคิด เพื่อให้ทีมเจ้าบ้านนำสิ่งที่ได้ฟังไปวิเคราะห์

- ส่วนที่สี่ ใช้สำหรับการพูดคุยโต้ตอบ พิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้

ข้อตกลงหรือข้อสัญญาในการให้คำปรึกษามีข้อที่ควรปฏิบัติทั้งหมด 4 ข้อ ดังนี้

1. แบ่งเวลาโดยเท่าเทียมกัน การให้คำปรึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้ความสำคัญกับการแบ่งเวลาอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อจะได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันได้อย่างเต็มที่ สิ่งหนึ่งที่ต้องเสมอภาคกันไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ทั้งสองฝ่ายมีเวลาเท่าเทียมกัน โดยการที่ให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นผู้กำหนดความต้องการเวลาเท่าไร แต่ต้องไม่นานเกินไป ทั้งสองฝ่ายจะต้องเป็นผู้ตกลงกันอย่าง

เท่าเทียมเสมอ ที่ต้องมีกฎข้อนี้ก็เพื่อป้องกันไม่ให้คนที่พูดเก่งแย่งเวลาไปหมด จนคนที่พูดไม่เก่ง ไม่ได้พูดอะไรเลย

2. รักษาความลับเป็นส่วนตัว การให้คำปรึกษาต้องรับประกันได้ว่าผู้ให้คำปรึกษาจะไม่เปิดเผยหรือพูดเรื่องของผู้มารับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเก็บเป็นความลับและต้องเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้ที่รับคำปรึกษาเสมอ เพราะเป็นการทำให้เกิดการไว้วางใจและรู้สึกปลอดภัย ทางด้านจิตใจแก่ผู้มารับคำปรึกษา ที่ต้องมีกฎข้อนี้เพราะว่า จะทำให้ผู้รับคำปรึกษากล้าที่จะพูดเรื่องส่วนตัว และสามารถปลดปล่อยได้อย่างเต็มที่ ไม่เกิดความกังวล

3. ไม่ปฏิเสธ ไม่ตำหนิ เมื่อมีผู้มาขอรับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาต้องแสดงให้ผู้มารับคำปรึกษาได้รับรู้ว่า เรายินดีที่จะรับฟังปัญหาของเขาและเชื่อในสิ่งที่เขาพูดอย่างตั้งใจ เมื่อฟังแล้วต้องไม่ตำหนิหรือวิจารณ์ และไม่ปฏิเสธในสิ่งที่เขาเล่ามา ที่ต้องมีกฎข้อนี้เพราะว่า หากผู้รับคำปรึกษาถูกปฏิเสธ หรือถูกตำหนิเขาจะรู้สึกว่าตัวเองไม่มีความสำคัญ ทำให้ขาดความมั่นใจในตัวเอง

4. ไม่ให้คำแนะนำ ไม่ชี้ทางแก้ไข ผู้ให้คำปรึกษาเมื่อได้รับฟังปัญหาจากผู้มาขอรับคำปรึกษาแล้ว จะต้องไม่แสดงความคิดเห็นหรือแนะนำวิธีการแก้ปัญหา เพราะการแนะนำอาจจะไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องสำหรับคนที่มาขอคำปรึกษาเสมอไป เพราะผู้ที่เข้าใจปัญหานั้นได้ดีและจะแก้ปัญหานั้นได้ก็ต้องเป็นตัวของผู้รับคำปรึกษาเอง โดยเราจะต้องเชื่อมั่นว่ามนุษย์ทุกคนมีพลัง มีความสามารถที่จะแก้ปัญหของตนเอง อย่างน้อยการที่เขาได้มีโอกาสระบายความรู้สึกที่เก็บกดออกมา ก็จะสามารถทำให้เขาได้เรียบเรียงปัญหาและเห็นปัญหาของตนเอง และในเมื่อเขาเห็นชัดว่าปัญหาของเขาคืออะไร ในที่สุดเขาก็จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ และจะเป็นการเรียกความเชื่อมั่นของตัวเองกลับคืนมาด้วย

รูปแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้มากมาย มีรายละเอียดดังนี้

1. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Classwide-Peer Tutoring)
2. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Peer Tutoring)
3. การสอนโดยการจับคู่ (One-to-One Tutoring)

4. การสอนโดยบุคคลที่บ้าน (Home-Based Tutoring)

หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

การให้เพื่อนช่วยเพื่อนจะมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ควรดำเนินไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. เพื่อนผู้สอนจะต้องมีทักษะที่จำเป็น เช่น ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอนจำแนกได้ว่า คำตอบที่ผิดและคำตอบที่ถูกต่างกันอย่างไร รู้จักการให้แรงเสริมแก่เพื่อนผู้เรียน รู้จักบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของเพื่อนผู้เรียน และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้เรียน
2. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลทั้งสองช่วยกันบรรลุเป้าหมายในการเรียน
3. ครูเป็นผู้กำหนดขั้นตอนในการสอนให้ชัดเจนและให้เพื่อนผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านั้น
4. สอนทีละขั้นหรือทีละแนวคิดจนกว่าเพื่อนผู้เรียนเข้าใจดีแล้ว จึงสอนขั้นต่อไป
5. ฝึกให้เพื่อนผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการแสดงออกของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่า พฤติกรรมใดแสดงว่าเพื่อนผู้เรียนไม่เข้าใจ ทั้งนี้จะได้แก้ไขให้ถูกต้อง
6. เพื่อนผู้สอนควรบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของเพื่อนผู้เรียนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้
7. ครูผู้ดูแลรับผิดชอบจะต้องติดตามผลการสอนของเพื่อนผู้สอนและการเรียนของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าดำเนินการไปในลักษณะใด มีปัญหาหรือไม่
8. ครูให้แรงเสริมแก่ทั้ง 2 คนอย่างสม่ำเสมอ
9. ช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลานานเกินไป งานวิจัยระบุว่าระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่ระหว่าง 15-30 นาที
10. เพื่อนผู้สอนมีการยกตัวอย่างประกอบการสอน จึงจะช่วยให้เพื่อนผู้เรียนเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ของ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

1. เป็นการเรียนลัดวิธีการเรียน การทำงานต่างๆที่เราอาจจะเคยทราบมาก่อน สิ่งเหล่านี้จะมาจากประสบการณ์ เทคนิควิธีต่างๆของกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนหรือทีมเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ มุมมองความคิดต่างๆร่วมกันเพื่อช่วยกันพัฒนาความรู้เดิมที่มีอยู่ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
3. สร้างความสัมพันธ์และความสามัคคี เพราะกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนต้องเกิดจากการทำงานเป็นคู่หรือเป็นทีม ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันย่อมทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดีตามมา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จักรชัย ไชยวุฒิ. (2552). การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนอนุบาลสภาพรประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูที่ทำการสอนระดับชั้นอนุบาล 1 – อนุบาล 3 ในโรงเรียนอนุบาลสภาพร จำนวน 6 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบบันทึกการดำเนินงานการนิเทศรายคู่ แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นรายการพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู 3 ด้าน คือ ด้านการเป็นผู้ให้ความสะดวก ด้านการเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ด้านการเป็นผู้เสริมแรง รวมจำนวน 25 ข้อ คะแนนเต็ม 25 คะแนน

นิภา เมธาวิชัย (2536 : 63) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และทักษะที่ได้รับการพัฒนามาจากการเรียน ครูจะอาศัยเครื่องวัดช่วยในการศึกษาว่านักเรียนมีความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใดวิธีวัดที่ใช้มากที่สุดคือการทดสอบ

สุวิทย์ หิรัญยกานต์, สิริวรรณ เมทีวิวัฒน์ และธนินทร์ ชัยอินทราภรณ์ (2540 : 5) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ในพจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษาว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความสามารถ ความรู้หรือทักษะหรือหมายถึงผลของการเรียนการสอนหรือผลงานที่เด็กได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้นๆก็ได้

ล้วน สายยศ (2543 : 15) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งสามารถวัดได้จากการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้สึกละทักษะกลไกของตัวนักเรียน

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544 : 57) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ คือ ความก้าวหน้าในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบไปด้วยการจัดกิจกรรมจริง การร่วมมือกันทำงาน การคิด การแก้ปัญหา รวมทั้งทักษะและคุณลักษณะอื่นๆที่จำเป็นต่อการพัฒนา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาทุกคนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คือห้อง ปวส.1/5, ปวส.1/6, ปวส.1/12

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาบางห้องที่อยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจประจำภาคเรียนที่ 2/2560

ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติ (Planning) เริ่มด้วยการสำรวจปัญหาระหว่างอาจารย์ ระบุปัญหาที่ทำการแก้ไข/พัฒนา หาแนวทางแก้ไขพร้อมสร้างเครื่องมือวิจัย

ขั้นที่ 2 ลงมือปฏิบัติตามแผน (Action) นำแผนที่กำหนดซึ่งควรยึดหยุ่นและปรับได้ไปปฏิบัติถ้ามีอุปสรรคขณะปฏิบัติก็ทำการปรับปรุงแผน

ขั้นที่ 3 สังเกตการปฏิบัติ (Observation) โดยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งกระบวนการและผลที่เกิดขึ้น โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) เป็นวิพากษ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนสิ่งที่ดำเนิน/ข้อค้นพบ ดีหรือไม่ดี อย่างไร หากอธิบายต่อสิ่งที่ค้นพบ นำข้อที่ค้นพบไปใช้ประโยชน์หรือปรับปรุงแนวทางปฏิบัติ ทำการปรับแผนการปฏิบัติ และปฏิบัติจนครบทุกแผน เมื่อปฏิบัติเสร็จสิ้นแล้วจึงทำการทดสอบผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบ. ผลคะแนนนักศึกษา ที่เป็นการทำงานเดี่ยว กับ ผลคะแนนนักศึกษาที่ทำงานเป็นทีม

- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนเฉลี่ย (Mean)

$$\text{หาได้โดยสูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

2. การหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{คะแนนที่ได้}}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยวัดจาก ผลคะแนนนักศึกษา ที่เป็นการทำงานเดี่ยว กับ ผลคะแนนนักศึกษาที่ทำงานเป็นทีม ผลการศึกษาปรากฏว่า วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ การสร้างเว็บไซต์ในงานธุรกิจ ด้วยโปรแกรม Adobe Dreamweaver CS.5 ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ นักศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อนักศึกษาได้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่นำมาใช้งานในชีวิตประจำวัน โดยให้เรียนรู้เนื้อหาและแบ่งกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหา สามารถทำคะแนนได้ค่อนข้างสูงดังเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลคะแนนนักศึกษา ที่เป็นการทำงานเดี่ยว กับ ผลคะแนนนักศึกษาที่ทำงานเป็นทีม ซึ่งนักศึกษาระดับ ปวส.1 ทดสอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 50 คน และมีนักเรียนที่มีคะแนนระดับปานกลาง ผลการสังเกตระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยแบ่งกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน พบว่า นักศึกษาสามารถร่วมมือกันได้ดี คะแนนการออกมานำเสนองาน อยู่ในระดับดีถึงดีมาก มี 1 กลุ่มที่สามารถ นำเสนองานได้ครบถ้วนและลึกซึ้ง และ สื่อที่นำมาเสนอผ่าน Power Point มีความน่าสนใจและน่าติดตาม ระหว่างการนำเสนองานนักเรียนกลุ่มอ่อนก็ช่วยกันถามคำถามให้เพื่อนตอบ และร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ ผล เป็นการวิพากษ์

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการแบ่งกลุ่มออกมานำเสนอเรื่องที่ตนเองสนใจ ทำให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจมากขึ้น เนื่องจากการแบ่งกลุ่มไม่ให้นักศึกษาจับกลุ่มกันเองอาจารย์ จัดกลุ่มให้โดยแต่ละกลุ่มต้องมีทุกระดับสติปัญญา เมื่ออธิบายกติกากการให้คะแนนเรียบร้อย สังเกตพฤติกรรมนักศึกษา พบว่าสนใจในการค้นคว้าในเรื่องที่ตนเองสนใจ นักศึกษากลุ่มเรียนอ่อนก็ช่วยเพื่อนในการถามคำถาม และ ตอบคำถาม ส่งเสียงปรบมือ มีการร่วมมือทำงานเป็นกลุ่มได้เป็นอย่างดี

ผลคะแนนนักศึกษา ที่เป็นการทำงานเดี่ยว กับ ผลคะแนนนักศึกษาที่ทำงานเป็นทีมสูงขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 1เนื่องจากนักศึกษาได้ทดลอง ค้นหาความรู้เรื่องที่ได้รับมอบหมาย และ เรื่องที่

ตนเองสนใจ และการอภิปรายผลร่วมกันหน้าชั้น ปรากฏว่านักเรียนนักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การออกแบบพัฒนาเว็บที่นำมาใช้งานในชีวิตประจำวัน เป็นอย่างดี

ตารางที่1 แสดงผลการทำงานเดี่ยวและการทำงานเป็นทีม

เลขที่	เดี่ยว	ทีม	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
1	14	16	80	/	
2	13	17	85		
3	13	17	85	/	
4	13	17	85	/	
5	15	18	80	/	
6	16	17	85	/	
7	13	19	80	/	
8	15	18	80	/	
9	16	17	85	/	
10	15	18	80		
11	13	19	80	/	
12	16	19	95	/	
13	14	16	80	/	
14	13	16	80	/	
15	16	19	95	/	
16	13	17	85	/	
17	13	17	85	/	
18	13	17	85	/	
19	16	19	95	/	
20	14	16	80	/	
21	13	16	80	/	
22	16	19	95	/	
23	13	17	85	/	
24	13	17	85	/	
25	13	17	85	/	
26	15	18	80	/	
27	16	17	85	/	
28	13	19	80	/	
29	16	18	75	/	

เลขที่	เดี่ยว	ทีม	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
30	14	16	80	/	
31	13	16	80	/	
32	16	19	95	/	
33	13	17	85	/	
34	13	17	85	/	
35	13	17	85	/	
36	15	18	80	/	
37	14	16	80	/	
38	13	16	80	/	
39	16	19	95	/	
40	13	17	85	/	
41	13	17	85	/	
42	13	17	85	/	
43	15	18	80	/	
44	14	16	80	/	
45	13	16	80	/	
46	16	19	95	/	
47	13	17	85	/	
48	13	17	85	/	
49	13	17	85	/	
50	14	16	80	/	
51	13	16	80	/	
52	16	19	95	/	
53	13	17	85	/	
54	13	17	85	/	
55	13	17	85	/	
56	15	18	80	/	
57	14	16	80	/	
58	13	16	80	/	
59	16	19	95	/	
60	13	17	85	/	

เลขที่	เดี่ยว	ทีม	ร้อยละ	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
61	13	17	85	/	
62	13	17	85	/	
63	15	18	80	/	
64	14	16	80	/	
65	13	16	80	/	
66	16	19	95	/	
67	13	17	85	/	
68	13	17	85	/	
69	13	17	85	/	
70	15	18	80	/	

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 100.00

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อค้นพบดังที่ผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถทำให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น เห็นได้จากคะแนนสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 ถือได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจใช้แบบทดสอบที่ง่ายขึ้นเพื่อช่วยเด็กกลุ่มอ่อน
2. จะจงทำการวิจัยกลุ่มนักศึกษาที่เรียนอ่อนมากๆ เพื่อหาแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป
3. ลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบอื่นอีก อาทิ แบบสืบสอบเป็นกลุ่ม หรือแบบปริศนาความรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลไปเพื่อพัฒนาผลการเรียนของนักศึกษา

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

- ฉัตรชัย ไชยวุฒิ. (2552). การใช้กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียนอนุบาลสภาพร.
การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชีวัน บุญตัน. (2546). การใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ และการมองเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประนอม ดอนแก้ว. (2550). การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการ
เคลื่อนไหว ทางกายในการเล่นวอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
เวียงมอกวิทยา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรทัย จินดาไตรรัตน์. (2548). บทบาทของกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี ให้
มีวินัยในการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวี. การค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตรม
หาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา บุญกลิ่น. (2551). การให้คำปรึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มการควบคุมตนเองของ
ผู้หญิงที่มีน้ำหนักเกิน. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรศิริ เลิศกิตติสุข และดวงกมล ลิ้มโกมุท. (2552). การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.
<http://www.thaigoodview.com/node/42182>. ออนไลน์ วันที่ 13 เมษายน 2554.
- Vicharn Panich. เทคนิค “เพื่อนช่วยเพื่อน”. <http://gotoknow.org/blog/thaikm/2415>. ออนไลน์
วันที่ 13 เมษายน 2554.
- Peer-Assisted Learning >>>การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน. Blogspot.com.
<http://beerbussaba.blogspot.com/> .

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศิริพร สงบภัย
วัน เดือน ปีเกิด	20 ตุลาคม
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากโรงเรียนพณิชยการตะวันออก ปีการศึกษา 2536 สำเร็จปริญญาตรีสารสนเทศศาสตร์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2541 สำเร็จปริญญาโทคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ปีการศึกษา 2546
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของวิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พณิชยการ